

Eksistensen

Lars Busk Sørensen

Kærlighed
Samtaler med Gud
En digtkreds
eller
kaos

En e-bog fra

eksistensen

Se flere titler på www.Eksistensen.dk

Denne e-bog indeholder et digitalt vandmærk. Der er ved dit køb indlejret et digitalmærke, som kan vise tilbage til dig som køber. Du skal derfor passe på, at andre personer ikke får adgang til en kopi af din fil, da du vil stå som ansvarlig.

Kærlighed eller kaos

Lars Busk Sørensen

Kærlighed eller kaos - samtaler med Gud. En digtkeres

Forfatter og forlaget Alfa, 2010

2. udgave Eksistensen 2018

Omslagsfoto: Kirsten Klein, Forårssnesky

Omslag og tekstsats: Bjarne Michael Jensen - RPC

ISBN: 978-87-410-0426-6

Udgivet med venlig støtte fra VELUX Fonden

Eksistensen

Frederiksberg Allé 10

DK-1820 Frederiksberg C

eksistensen@eksistensen.dk

www.Eksistensen.dk

Lars Busk Sørensen

Kærlighed eller kaos

samtaler med Gud

En digtkreds

ALFA

HELLIG, HELLIG, HELLIG!
lød primalskriget imod dig,
den morgen vi rejste os op.
Biomassen, du havde velsignet
 jorden med,
var kommet til bevidsthed om sig selv.
Hellig følte livet i vore lemmer,
morgenluften vi indåndede,
og jorden under vore fødder.

Syndefaldet kalder man
 den særlige morgen
under skaberordets evolution,
da vi faldt ned fra træerne.
Men jeg tror faktisk,
 du var stolt af os
– som enhver far, der ser sit barn
 blive menneske.
For du er den Gud, der har erkendt,
at dit rige ikke kommer længere,
end vi har kærlighed til.

Helligt var det barn, du lagde
 i vore hænder.
Det var dit eget evige selv,
 du lagde i krybben.
Det var den kærlighed,
 der har skabt verden
og bærer universet, du rakte os.
Men der stod vi med vore
 gribehænder
knuget om vores afmagt,
ude af stand til at tage imod,
og derfor skal korset længe endnu
være et helligt tegn for os.

Hellig, hellig, hellig!
synger vi mod dig hver søndag.
Du er den Gud, der bærer
solsystemerne i dine hænder,
den Gud, der har brugt årtusinder
af din evighed på
at elske angsten for det hellige
ud af vore hjerner,
og hver dag forsøger din Helligånd
at overtale vore hænder til
at være din omsorg i verden.

Hellig, hellig, hellig!
var det første råb, vi opløftede
mod solopgangen.
Helliget være dit navn
blandt de levende på jorden,
som det er helligt i den himmel,
vi ikke kender.

DU ER DEN SKABENDE GUD,
dit brand er tilblivelse,
din kærlighed kan i evighed
ikke holde sig i ro.

Årtusind efter årtusind
kan selv Gud blive træt af at se
de samme foldede hænder,
de samme opgivende hænder,
de samme knyttede hænder,
de samme teatraliske hænder
rakt som tomme skåle mod dig.

Det, du hele tiden venter af os,
er at vi vender tilbage
– traskende i dine egne fodspor
fra korset til Paradiset,
og at vi en morgen står
uden for porten,
og du genkender os som
dine voksne børn
med Sønnens sårede hænder,
med Faderens gavmilde hænder,
med Åndens lys på vore ansigter.